

כדורסלן זוהר אלחוט מפתח תקווה לבית אלפא

ספורט

כדורסל

נצחון

הטובים

האם להפסיד נגד גיבעת ברנר? זו היתה השאלה ששאלה עצמה קבוצת הכדורסל של הפועל בית אלפא בשבוע שעבר. התשובה: לשחק כמו עם כל קבוצה. אפילו לנסות להרויח. היתה זו החלטה לאאופיינית: הכרעה אחרת נתקבלה כאשר אפשר היה להפסיד לקיבוץ גבעתיים.

מהלכים בלתי-ספורטיביים כאלה מתקבלים, שעה שקבוצה רוצה לתמוך קבוצה שכנה, או חברה-למרכו מול קבוצה עוינת, כביכול. לפני מישחקי המחזור האחרון, היה ה מצב, בתחמת הליגה הלאומית לכדורסל כך: הפועל בית אלפא — 14 נקודות; מכבי פתח תקוה — 13 נקודות; הפועל גבעתיים — 13 נקודות; אסא תל-אביב — 10.

לפי התקנון הקיים, כששלוש קבוצות יש מספר נקודות שווה, עם סיום מישחקי-הליגה, מכריע זו שלה מספר נצחונות גדול יותר.

אחדות פועלית. כיוון שלוש הקבוצות של הקיבוצים — גיבעתיים, גבעת ברנר ובית אלפא — נוהגות סולידאריות פועלית, אפשר היה לארגן, לפי התקנון ה זה ירידה לליגה א' למכבי פתח תקוה.

למולן של קבוצות-הקיבוצים, נפלה ה שבוע הכרעה שהקלה עליהם מאוד: מכבי פתח תקוה נוצחה, במחזור האחרון, על מיגרשה. הפועל גבת גבר עליו ב-58:54. להפסד הפתחתקוואי תרם משחקו הגרוע של זוהר כהן, מי שהיה מאמן הקבוצה.

בית אלפא גברה על גיבעת-ברנר ב-75:65, וגבעתיים ניצחה את אסא ב-61:45, ועקב ניצחונה — נשארה בליגה.

ערה לכוחות "האור" אף משטרתי-ישראל: גיבדות המשטרה במישחק פתח תקוה-בית אלפא, שנוהל על מיגרשם של המכבים באם הכושבות, דיווחו באלחוט למשק בית אלפא על התקדמותו של המאבק.

כדורגל

כדאי לדיי

יום אחד החליט המיליונר האנגלי-יהודי עמנואל דיי שכדי להיות מאושר, הוא צריך לאמץ לעצמו משהו. כמו קבוצת כדורגל.

בחירתו של דיי נפלה על נבחרת השכונה הרמת-גנית רמת-עמיר. לקבוצה בא האימוץ בזמן. עוד לפני תקופה קצרה נאלצו מנהלי הקבוצה לעבור בין בתי השכונה על-מנת לאסוף נעלי כדורגל לשחקנים ולא תמיד היה לנבחרת מספיק כסף כדי לנסוע למיגרשי הכדורגל, אפילו כשהגיעה לליגה א'.

כאן שדיי דואג למכבי רמת-עמיר הם גם לא נאלצים לחכות יותר למשאית הרע-ערה שלהם שבבתות. זכו באוטובוס מרווח דיי לא הסתפק בכך. הוא גם הקים חומה סביב המגרש של השכונה, הוריע דשא על המגרש, עומד לבנות במקום מועדון גדול. אבל את הוקרתו הגדולה שאמת הוכיח דיי לקבוצתו החדש במחווה מיליונרית אמיתי: לגנוח סיום העונה הוא שלח לכל הכדורגל-נים שלו כרטיסי-טיסה לספור באירופה, והם לא נשארו חייבים, השבוע, שיחקו בש-ויץ נגד קבוצת אמריסוויל. ניצחו אותה 1:0.

בעולם

(המשך מעמוד 24)

וגם אנשיו של ציאנג-קיי-צ'ק. דיעה זו קיבלה גם גושפנקתי-חר מצד סוכנות הידיעות הרשמית של פקין. אלא שלא רק המשמרות האדומים של מארסטה-טונג התנגדו למישנתו של קונ-פוצ'יס — שהתנגד לאלמות, בצורה קר-צונית:

השבוע נודע כי גם אויבי-מישטר של מאו הסתייגו מן הפאציפיזם, החלו בפער-לות-הבלה רבות, נגד רכבות, כחלקים ואף מחנות-צבא, כרחבי המחוזות הצחיחים — והרעבים יותר — של סין העממית.

ביאפרה

ישראל

של

אפריקה

חבל ביאפרה, הלוחם למען פרישתו מ-הפרוציה של ניגריה, מכנה עצמו ישראל של אפריקה.

אולי משום שרוב הסעד הישראלי ל-ניגריה הושקע במחוז ביאפרה, בו גרים בני שיבטיה-איבו, ולא ביתר המחוזות — המוסלמיים, לפי מהותם.

ואולי משום שביאפרה היא מדינה קטנה, נבדלת, מוקפת אויבים מוסלמיים.

גם מלחמת-העצמאות של ביאפרה מזכירה, לא מעט, את מלחמת-השיחרור העיברית של 1948: לביאפרה אין צבא סדיר, יש רק מטוס אחד, ובו היא כפוציה את לאגוס, בירת-ניגריה, שהצהירה, השבוע, שהיא תנהל מלחמת חרמה טוטאלית להשמדת החבל הפרושי.

תוך כדרי-כך לא הזכירה ניגריה את הטבח ההמוני שטבחה בכני-האיבו, משך שנים ארוכות, את הרוונות של המוסלמים, ה ממלאים את כל משרות-השלטון.

רק בששת השבועות האחרונים מדברת ממשלת לאגוס על "האויב במחוז המזרחי — המכנה עצמו רפובליקה של ביאפרה". בינתיים הצטרף עוד מחוז — בדרום-מערב ניגריה — למלחמת-העצמאות.

אם כי מחוז זה מאוכלס רק חלקית בני-איבו — אין אנשי-המשטרה, הצבא והפקר-דות מרוצים ממשלת לאגוס הרחוקה — לכן הם היו מוכנים לתת את ידם לכוחות השיחרור.

אמר קצין-משטרה משבטי-איבו, במחוז הדרום-מזרחי:

"קודם כל, שוחטים עכשיו את האיבו ברחבי ניגריה — ואני עדיין רוצה להישאר חי."

"ושנית — מטאטא חדש מטאטא תמיד טוב יותר, או למה שאני לא אעזור ל-ביאפרה?"

למטאטא הביאפרי יש גם סיכויים טובים לטאטא את ממשלת-לאגוס מאדמותיו: כ-שבוע אישרה צרפת — הנאבקת בהשפעה הבריטית והאמריקאית באפריקה — 17 מיליון דולאר לביאפרה, כ-סעד מידי, ליתר זהירות, לא יועבר הכסף לביאפרה עצמה — אלא לקופת-המהפכה, השוכנת בטח בכספת בבאנוק — אישם בשווייץ.

דניה

פורנוגרפיה

לא

משתלמת

מעכשיו לא יהיה עוד בדניה דבר כזה כמו פורנוגרפיה כתובה.

הצעת-חוק שנתקבלה בפארלמנט הדני ב-חודש שעבר והתפכת לחוק בשנה הבאה, מאפשרת הפצתה של כל סיפורת תועבה שהיא — ואף מבטלת את עצם המושג פורנוגרפיה.

יוצאים מן הכלל: ציורים פורנוגרפיים קיצוניים, שבגללם עדיין אפשר לעצור תנז-נים וספרנים.

"זהו סוף הענין," אמר לכתב אמריקאי צ'ארלס כריסטנדן, אחד המומלים שהתמחו בענף התועבה, שפרח לאחרונה בדניה וביתר ארצות-סקאנדינביה.

"מן הרגע בו הפורנוגרפיה תהיה חוקית — יאבד חלק ניכר מציבור-הקוראים." בדניה מכרו, עד כה, סיפורת-תועבה ב-קרוב לחמישה מיליון לירות לשנה.

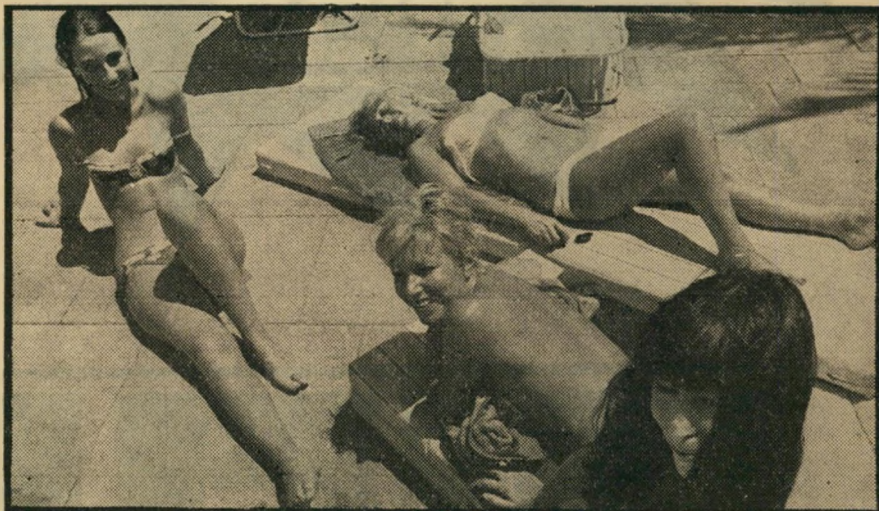
המועדון הצרפתי כבש את "מלון קיסריה" —

הצרפתיות רוצות לכבוש את הכובשים

האויב היבנה

היא כרכה סביב מותניה מגבת, ה מבליטה את עורה השונף וחזה הפרובי-קאטיבי — ויצאה להתקפה. היא הביטה, תיכה, נענה, והצהירה: "עכשיו החלטתי להישאר בארץ!" כנראה שלא רק בגלל הופעתו של הרב-ט הנאה — אולי גם משום שהיא רוצה ל-עסוקי דווקא בישראל, במיקצועה הקבוע — תיפאורה ותיאטרון. "כל מה שקורה בארץ הוא תיאטרלי כל-כך!" היא נאנחת. סיכמה את המצב זקי — זו שזכתה, בפועל, בפרס הגברי:

מן המשטרה הצבאית צעיר ושונף, בשם דויד כהן. דויד נימנה עם כובשי-הרמה, ובימים אלה הוא מוצב בתחנת המשטרה של אל-עריש. חבר עם מצלמה לקח אותו, בימיהו פשתו, לטיול — אל המקום האכזסי הזה, שניקרא קיסריה. כאן פקח דויד זוג עיניים. והיפהפיות — עשרה זוגות. תוך זמן קצר מאוד היה החייל מיקף נעורת. "זה כמו הרמון!" עוד הספיק למלמל

ציידות! הצרפתיות מחכות על מירפסת המלון לטרף הצבאי הגברי. הוא לא בא במקום בקושי מעזים להתקרב ליפהפיות. "השנה הן סמס בלתי-נסבלות," אמר אחד מהם.

— עד שזיקי התלבשה עליו לגמרי. מחוץ לתחום המלון ממש — מאחר וב-בניין עצמו שורר מישטר חמור מאד של הפרדה-מינים, אם לא גזעים. סיפרה זקי, כשהצליחה לנשום עמו-קת, אחרי שעזבה את דויד לרגע: "כאן אין איש מעז לעשות את העולה על רוחו. "זו חופשה, זו? זה מחנה צבאי! "אין בכלל יחסים אינטימיים, אלא בהסתר, אסור לגבר להיכנס לחדר של בחורה, במלון — והעיקר, אסור להיפך. "זוהי ממש אפלייה! "אתם חושבים שזה הכל? אז אתם טועים: גם אסור להביא הנה אורחים. אסור לתת לישראלים להיכנס לשטח. אסור להתמיד עם ישראלים. אפילו כשהם כאלה שזופים וחביבים, מאור-עקיבא הסמוכה. "מיליון ואחד איסורים! אני כבר לא יכולה יותר!"

על כן הייתה הופעתו של הרב-ט דויד, על מדי-צה"ל המגוחכים שלו, סנסאציה. סילבי אברוצ'קו, פאריסאית הלומדת רו-קחות, קמה מכגובות-השינוף הניצחיות שלה, החליטה שהגער הגברי הוא תרופה לעיניים. רק אחרי שראתה כיצד ידודותיה נח-פזות, ויתרה, הפליטה ברישול: "אין לי זמן לרומאנים!"

מה הם הגברים

חייל? שואלת הציידת בבאר המלון קיסריה. האורה, מבני אור-עקיבא הסמוכה, מסביר חייל-מילואים מהו

גביכה אחת הצרפתיות האחרות, ש-כבר כיתרו את היעד הצברי הלוחם: "סתם קינאה של מפסידה!" אמירה יותר יתרה קלר ארוזיק, מיניאטור-הה חתיכית הצרפתייה שהורה — בעלת מראה יפאני.